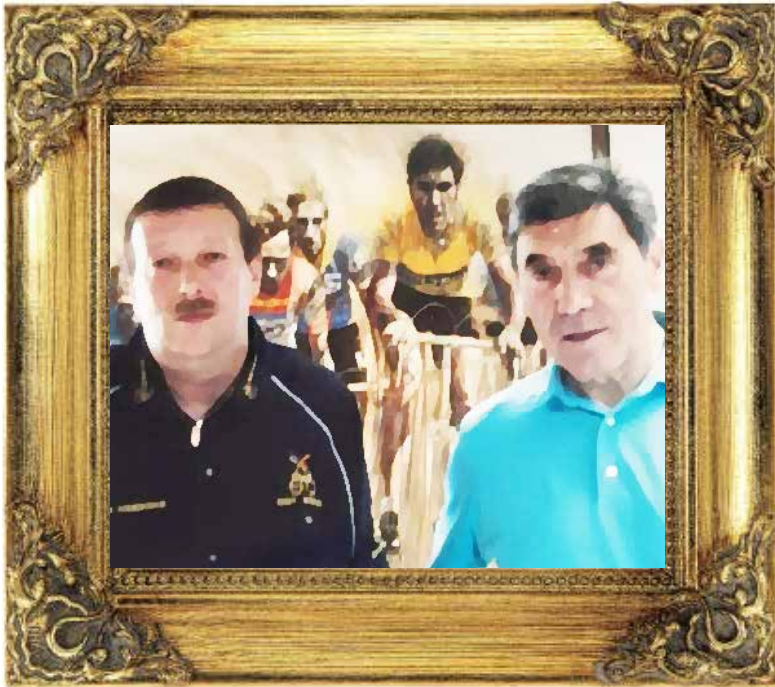

SUPERFAN

SUPERFAN

©2023 Gino Van Dierdonck & Stefaan Van Laere

Uitgeverij Partizaan

ISBN 9789464076592

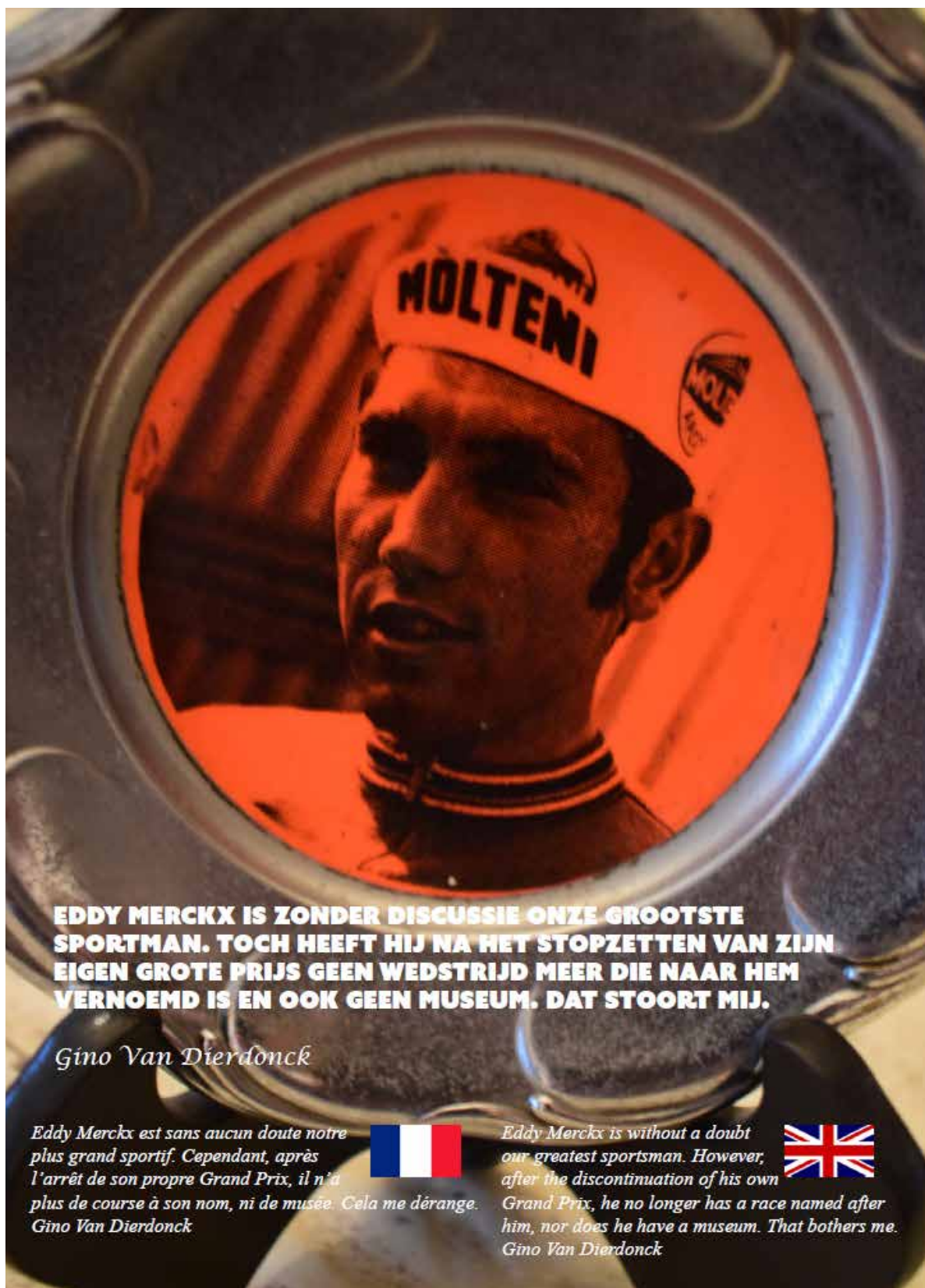
www.partizaan.be

neem een kijkje op de website voor onze andere wielerverboeken over Eddy Merckx, Frank Vandenbroucke, Albert Van Damme, Robert Vermeire, Heusdenkoers, Freddy De Meester, Theo Verschueren, Rik Van Linden, Eric Van Lancker, Heusdenkoers en de Belgen op het WK veldrijden

take a look at the website for our other cycling books about Eddy Merckx, Frank Vandenbroucke, Albert Van Damme, Robert Vermeire, Heusdenrace, Freddy De Meester, Theo Verschueren, Rik Van Linden, Eric Van Lancker, Heusdenkoers and the Belgians at the cyclocross world championships

consultez le site web pour nos autres livres sur le cyclisme sur Eddy Merckx, Frank Vandenbroucke, Albert Van Damme, Robert Vermeire, Heusdenrace, Freddy De Meester, Theo Verschueren, Rik Van Linden, Eric Van Lancker, Heusdenkoers et les Belges aux championnats du monde de cyclocross

EDDY MERCKX IS ZONDER DISCUSSIE ONZE GROOTSTE SPORTMAN. TOCH HEEFT HIJ NA HET STOPZETTEN VAN ZIJN EIGEN GROTE PRIJS GEEN WEDSTRIJD MEER DIE NAAR HEM VERNOEMD IS EN OOK GEEN MUSEUM. DAT STOORT MIJ.

Gino Van Dierdonck

Eddy Merckx est sans aucun doute notre plus grand sportif. Cependant, après l'arrêt de son propre Grand Prix, il n'a plus de course à son nom, ni de musée. Cela me dérange.

Gino Van Dierdonck

Eddy Merckx is without a doubt our greatest sportsman. However, after the discontinuation of his own Grand Prix, he no longer has a race named after him, nor does he have a museum. That bothers me.

Gino Van Dierdonck

Woord vooraf

Op 25 oktober 2022 was het exact 50 jaar geleden dat Eddy Merckx het werelduurrecord in Mexico brak. Net op deze voor mij heuglijke dag kreeg ik op mijn telefoon een bericht van auteur Stefaan Van Laere. Dit met de vraag of ik geen interesse had om een boek te maken met als titel 'Superfan'. Dit omdat ik waarschijnlijk de grootste fan van Eddy ben en omdat ik een enorme collectie bezit met als titel 'The Eddy Merckx World Collection'.

Wat was het een verrassing toen ik dit bericht las! Ik droomde al jaren van een eigen boek waarin ik mijn collectie kon tonen aan de vele fans van Eddy Merckx. Ik dacht dat dit nooit meer zou lukken, want er waren ooit wel eens plannen geweest bij een andere uitgeverij die uiteindelijk zijn afgesprongen.

Stefaan maakte mij op 25 oktober een gelukkig man. Hij moest het geen twee keer vragen en ik hapte meteen toe. Natuurlijk had ik interesse! Zo is de bal aan het rollen gegaan om dit voor mij fantastisch mooie boek te maken. Het is uiteindelijk een boek geworden met tal van unieke foto's die je nog nooit in een ander boek hebt gezien, de meeste uit mijn eigen privécollectie. De foto's worden aangevuld met tal van verhalen en anekdotes geplukt uit de vele jaren dat ik nu al fan van Eddy Merckx ben. Ik bedank Stefaan Van Laere om mij de kans te geven om samen dit boek te maken dat ik als mijn levenswerk beschouw, want alleen was me dat nooit gelukt.

Ook wil ik graag Robert Janssens bedanken, geweldig als mens en bovendien een enorme Eddy Merckx-kenner van het eerste uur om het voorwoord voor ons boek te schrijven.

Nog dit opmerkelijke feit: de eerste contacten voor dit boek werden gelegd op 25 oktober 2022, en de voorstelling van het boek is 25 maart 2023. Dus twee maal het getal 25...

Een laatste woord van dank gaat naar de talrijke fans die Eddy al die jaren hebben gevolgd en de lezers van dit boek.

Veel lees- en kijkgenot!

Gino Van Dierdonck

Foreword

On October 25, 2022, it was exactly 50 years ago that Eddy Merckx broke the world hour record in Mexico. Just on this memorable day for me, I received a message on my phone from author Stefaan Van Laere with the question if I wasn't interested in making a book with the title 'Superfan'. This is because I am probably Eddy's biggest fan and because I own a huge collection entitled 'The Eddy Merckx World Collection'.

What a surprise when I read this post! For years I had been dreaming of my own book in which I could show my collection to the many fans of Eddy Merckx. I thought this would never work again, because there had been plans at another publisher that eventually fell through. Stefaan made me a happy man on October 25th. He didn't have to ask twice and I immediately accepted. Of course I was interested! That's how the ball started rolling to make this fantastic book for me. It ended up being a book with numerous unique photos that you have never seen in any other book, most of them from my own private collection. The photos are supplemented with numerous stories and anecdotes from the many years that I have been a fan of Eddy Merckx.

I would like to thank Stefaan Van Laere for giving me the opportunity to make this book together, which I consider to be my life's work, because I could never have done it alone. I would also like to thank Robert Janssens, great as a person and also a huge Eddy Merckx connoisseur of the first hour for writing the foreword to our book.

Another remarkable fact: the first contacts for this book were made on October 25, 2022, and the presentation of the book is March 25, 2023. So twice the number 25...

A final word of thanks goes to the numerous fans who have followed Eddy all these years and the readers of this book. Enjoy reading and watching!

Gino Van Dierdonck

Avant-propos

Le 25 octobre 2022, il y a exactement 50 ans, Eddy Merckx battait le record du monde de l'heure au Mexique. Juste en ce jour mémorable pour moi, j'ai reçu un message sur mon téléphone de l'auteur Stefaan Van Laere. Ceci avec la question si je n'étais pas intéressé à faire un livre avec le titre 'Superfan'. C'est parce que je suis probablement le plus grand fan d'Eddy et parce que je possède une énorme collection intitulée 'The Eddy Merckx World Collection'.

Quelle surprise en lisant ce post! Depuis des années, je rêvais de mon propre livre dans lequel je pourrais montrer ma collection aux nombreux fans d'Eddy Merckx. Je pensais que cela ne fonctionnerait plus jamais, car il y avait eu des plans chez un autre éditeur qui ont finalement échoué. Stefaan a fait de moi un homme heureux le 25 octobre. Il n'a pas eu à demander deux fois et j'ai immédiatement accepté. Bien sûr, j'étais intéressé! C'est comme ça que le bal a commencé à rouler pour faire ce livre fantastique pour moi. Cela a fini par être un livre avec de nombreuses photos uniques que vous n'avez jamais vues dans aucun autre livre, la plupart d'entre elles provenant de ma propre collection privée. Les photos sont complétées par de nombreuses histoires et anecdotes sur les nombreuses années où j'ai été fan d'Eddy Merckx.

Je tiens à remercier Stefaan Van Laere de m'avoir donné l'opportunité de faire ce livre ensemble, que je considère comme l'œuvre de ma vie, car je n'aurais jamais pu le faire seul.

Je voudrais également remercier Robert Janssens, une personne formidable et aussi un grand connoisseur d'Eddy Merckx de la première heure pour avoir écrit l'avant-propos de notre livre.

Autre fait remarquable: les premiers contacts pour ce livre ont été pris le 25 octobre 2022, et la présentation du livre est le 25 mars 2023. Soit le double du nombre 25...

Un dernier mot de remerciement va aux nombreux fans qui ont suivi Eddy toutes ces années et aux lecteurs de ce livre. Bonne lecture et visionnage!

Gino Van Dierdonck

Een museum op papier

Het is onvoorstelbaar dat een van de voornaamste (en waarom niet DE voornaamste?) sportmannen ter wereld niet eens meer een wedstrijd heeft die naar hem genoemd wordt. Destijds heeft die wel bestaan: een Grote Prijs Eddy Merckx, een tijdrit verreden in het Brusselse. Maar die was geen eeuwig leven beschoren, ondanks het feit dat er voor het merendeel der edities namen van gereputeerde renners op de affiches stonden. Verantwoordelijken voor het verdwijnen van dit evenement zitten zowat overal in onze samenleving: in het land, in het gewest, in de stad, in de federatie. Vanuit al die instanties hadden drang en middelen moeten komen om de organisatie in leven te houden en er met meer uitstraling een eeuwige toekomst aan te geven. Het is onwaarschijnlijk dat dit niet gebeurde. De 'Grote Prijs van de Grootste' stierf een onaanvaardbare dood. Het valt evenmin te verklaren dat er nergens in ons land – en liefst nog in 'zijn' Brussel – een 'museum/musée' bestaat dat naar hem (Eddy Merckx uiteraard) genoemd wordt en alles ten toon stelt wat de mensen moeten of willen weten en kennen. En bewonderen uiteraard. Daar wordt links en rechts al wel eens over gesproken, maar meer ook niet. Of toch, nu er finaal eentje gekomen is, een op papier dan wel. Toen schrijver en uitgever, en Eddy-fan, Stefaan Van Laere in contact kwam met Gino Van Dierdonck, de grootste verzamelaar ter wereld van alles wat met Merckx te maken heeft, groeide snel het idee dat daar, bij hem in Tielt, materiaal en ideeën aanwezig waren om er een prachtig boek van te maken, een boek dat verder veel kan leren over de superman van de fiets.

A museum on paper

It is unbelievable that one of the most important (and why not THE most important?) sportsmen in the world no longer even has a competition named after him. It did exist at the time: a Grand Prix Eddy Merckx, a time trial held in Brussels. But it was not destined to live forever, despite the fact that for the majority of editions the names of reputable riders were on the posters. Those responsible for the disappearance of this event can be found almost everywhere in our society: in the country, in the region, in the city, in the federation. Pressure and resources should have come from all those authorities to keep the organization alive and to give it an eternal future with more charisma. It is unlikely that this did not happen. The 'Grand Prix of the Greatest' died an unacceptable death. Nor can it be explained that nowhere in our country – and preferably still in 'his' Brussels – does a 'museum/musée' exist that is named after him (Eddy Merckx of course) and exhibits everything that people need or want to know. And of course admire. This is sometimes discussed left and right, but nothing more. Or at least, now that one has finally arrived, one on paper at least. When writer and publisher, and Eddy fan, Stefaan Van Laere came into contact with Gino Van Dierdonck, the world's largest collector of everything related to Merckx, the idea quickly grew that there, with him in Tielt, material and ideas were present to turn it into a beautiful book, a book that can also teach a lot about the superman of the bicycle. Stefaan and Gino quickly reached an agreement and the first was given free access to the home of the second, where the entire collection is located, hangs or stands. That is discovering everything is not given to many, simply because you would already have to live in a castle to visibly store all those treasures and at the same time allow visitors. And a castle, Gino doesn't have that. But who knows, yes, who knows that this book could inspire people, people with the resources that would enable them to house all those colorful treasures and much more in a suitable building, which would then be called... 'house Eddy Merckx'. At its opening, one can also launch a great cycling race, a race that bears the name of our super champion, a race set up for eternity. Because of the endearing zeal with which Gino built up his collection, he has now received the warmest appreciation from his idol, appreciation that would be even greater if this book led to a real and grand museum.

Robert Janssens

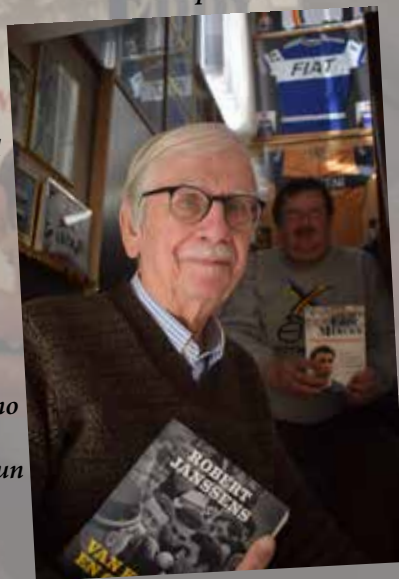
Stefaan en Gino geraakten snel akkoord en de eerste kreeg vrije toegang tot de woonst van de tweede, woonst waarin heel die collectie ligt, hangt of staat. Dat is alles ontdekken is weinigen gegeven, gewoon omdat je al in een kasteel zou moeten wonen om al die schatten zichtbaar op te slaan en tegelijkertijd nog bezoekers toe te laten ook. En een kasteel, dat heeft Gino niet. Maar wie weet, ja wie weet dat dit boek mensen kan inspireren, mensen met de middelen die hen in staat zouden stellen al die kleurrijke schatten en nog veel meer onder te brengen in een geschikt gebouw, dat dan... 'huis Eddy Merckx' zou genoemd worden. Bij de opening ervan kan men ook een grootse wielervedstrijd lanceren, een wedstrijd die de naam van onze superkampioen draagt, een wedstrijd opgezet voor de eeuwigheid. Door de aandoenlijke ijver waarmee Gino zijn verzameling opbouwde, heeft hij intussen de warmste waardering van zijn idool gekregen, waardering die nog groter zou worden als dit boek naar een heus en groots museum zou leiden.

Robert Janssens

Un musée sur papier

Il est incroyable que l'un des sportifs les plus importants (et pourquoi pas LE plus important?) du monde n'ait même plus de compétition à son nom. Ça existait à l'époque : un Grand Prix Eddy Merckx, un contre-la-montre organisé à Bruxelles. Mais elle n'était pas destinée à vivre éternellement, malgré le fait que pour la majorité des éditions les noms de coureurs réputés figuraient sur les affiches. Les responsables de la disparition de cet événement se retrouvent un peu partout dans notre société: au pays, à la région, à la ville, à la fédération. La pression et les ressources auraient dû venir de toutes ces autorités pour maintenir l'organisation en vie et lui donner un avenir éternel avec plus de charisme. Il est peu probable que cela ne se soit pas produit. Le 'Grand Prix du plus Grand' est mort d'une mort inacceptable. On ne peut pas non plus expliquer qu'il n'existe nulle part dans notre pays - et de préférence toujours dans 'son' Bruxelles - un 'musée' qui porte son nom (Eddy Merckx bien sûr) et expose tout ce que les gens ont besoin ou veulent savoir et savoir. Et bien sûr admirer. Cela est parfois discuté à gauche et à droite, mais rien de plus. Ou du moins, maintenant que l'on est enfin arrivé, un sur papier au moins. Lorsque l'écrivain et éditeur, et fan d'Eddy, Stefaan Van Laere est entré en contact avec Gino Van Dierdonck, le plus grand collectionneur au monde de tout ce qui touche à Merckx, l'idée a rapidement germé que là-bas, avec lui à Tiel, le matériel et les idées étaient présents pour le transformer en un beau livre, un livre qui peut aussi en apprendre beaucoup sur le surhomme du vélo. Stefaan et Gino sont rapidement parvenus à un accord et le premier a eu accès gratuitement à la maison du second, où se trouve, s'accroche ou se tient toute la collection. C'est découvrir que tout n'est pas donné à beaucoup, tout simplement parce qu'il faudrait déjà vivre dans un château pour entreposer visiblement tous ces trésors et en même temps permettre aux visiteurs. Et un château, Gino n'a pas ça. Mais qui sait, oui qui sait que ce livre pourrait inspirer des gens, des gens qui ont les moyens d'abriter tous ces trésors colorés et bien plus encore dans un bâtiment approprié, qui s'appellerait alors... 'maison Eddy Merckx'. A son ouverture, ils pourraient également lancer une grande course cycliste, une course portant le nom de notre super champion, une course prévue pour l'éternité. Entre-temps, le zèle attachant avec lequel Gino a constitué sa collection lui vaut l'appréciation la plus chaleureuse de son idole, appréciation qui serait encore plus grande si ce livre débouchait sur un véritable et grand musée.

Robert Janssens

En nu de Giro,
de Tour en Yvoir!
KAN DEZE **ZELFS ALLEEN**
MERCKX HET AAN!

Wonder years

My great passion for Eddy Merckx was passed on at a young age through my parents. They were huge supporters of the greatest cyclist of all time. As a little boy I still experienced part of Eddy's glory Eddy Merckx is like a god to me. As a child I skipped school to be able to go with my parents to competitions in which he participated. I was actually born a little too late in 1964, and can only remember Eddy's career from 1972.

Gino Van Dierdonck

Wonderjaren

Mijn grote passie voor Eddy Merckx is met de paplepel doorgegeven via mijn ouders. Ze waren enorme supporters van de grootste renner aller tijden. Ik maakte als kleine pagadder nog een deel van de glorie-dagen van Eddy mee en dweepte sindsdien met hem.

Eddy Merckx is als een god voor mij. Ik spijbelde als kind op school om met mijn ouders mee te kunnen gaan naar wedstrijden waaraan hij deelnam.

Ik ben eigenlijk net iets te laat geboren. Ik ben van 1964, en kan me de carrière van Eddy maar vanaf 1972 herinneren.

Gino Van Dierdonck

Des années merveilleuses

Ma grande passion pour Eddy Merckx s'est transmise très jeune par mes parents. Ils étaient de grands supporters du plus grand coureur de tous les temps. En tant que petit garçon, j'ai encore connu une partie des jours de gloire d'Eddy et il est devenu ma grande idole.

Eddy Merckx est comme un dieu pour moi. Enfant, j'ai séché l'école pour pouvoir aller avec mes parents aux compétitions auxquelles il participait. En fait, je suis né un peu trop tard en 1964 et je ne me souviens que de la carrière d'Eddy à partir de 1972.

Gino Van Dierdonck

Ode

Dit boek is één grote ode. Vooreerst aan Eddy Merckx zelf. Maar zeker ook aan de talloze fans die de grootste wielrenner aller tijden tijdens en na zijn carrière trouw volgden en nog altijd volgen. Ondanks zijn wereldfaam is Eddy Merckx altijd enorm bescheiden gebleven. En bovendien erg toegankelijk voor zijn fans. Wellicht heeft niemand ter wereld meer handtekeningen gezet of foto's laten maken met zijn nog altijd groeiende schare supporters. Gino Van Dierdonck kan trots zijn op de allergrootste privécollectie van Eddy Merckx ter wereld. Zijn verzameling begon toen hij als kleine jongen met heel wat moeite in het bezit kwam van een kindertruitje van Molteni. Een van de mooiste dagen uit zijn leven.
Stefaan Van Laere

This book is one big ode. First of all to Eddy Merckx himself. But certainly also to the countless fans who faithfully follow the greatest cyclist of all time during and after his career. Despite his world fame, Eddy Merckx has always remained very modest. And also very accessible to his fans. Perhaps no one in the world has signed more autographs or had photos taken with his ever-growing fan base. Gino Van Dierdonck can be proud of the largest private Eddy Merckx collection in the world. His collection started when, as a little boy, he came into possession of a Molteni children's jersey. One of the best days of his life.
Stefaan Van Laere

GP Eddy Merckx
1992.

Ce livre est une grande ode. Tout d'abord à Eddy Merckx lui-même. Mais certainement aussi aux innombrables fans qui suivent fidèlement le plus grand cycliste de tous les temps pendant et après sa carrière. Malgré sa renommée mondiale, Eddy Merckx est toujours resté très modeste. Et aussi très accessible à ses fans. Peut-être que personne au monde n'a signé plus d'autographes ou n'a été pris en photo avec sa base de fans toujours croissante. Gino Van Dierdonck peut être fier de la plus grande collection privée Eddy Merckx au monde. Sa collection a commencé quand, petit garçon, il est entré en possession d'un maillot pour enfants de Molteni. L'un des meilleurs jours de sa vie.
Stefaan Van Laere

Auteur Stefaan Van Laere met zijn Molteni trui en fiets met Eddy Merckx-stuur, met in de hand de foto die jarenlang boven zijn bed hing.

Author Stefaan Van Laere with his Molteni jersey and bicycle with Eddy Merckx handlebars, holding the photo that hung above his bed for years.

L'auteur Stefaan Van Laere avec son maillot Molteni et son vélo avec guidon d'Eddy Merckx, tenant la photo accrochée au-dessus de son lit pendant des années.

*Over the years, Gino met Eddy Merckx countless times and built up a unique collection. As a contemporary of Gino, I myself experienced a similar story. I still remember like yesterday how my uncle Maurice, who knew that I was an unconditional fan of Merckx, suddenly threw a package on the table. From the brown wrapping paper emerged a yellow jersey in my size with the head of Eddy Merckx on it. Crying, I gratefully hugged my uncle. I wore the jersey until it was completely worn out. The collection of Gino can certainly be called impressive. He chooses to keep it private and gives the many fans a view of his unique collection with this book. Over the years he has also managed to collect numerous anecdotes that paint an unprecedented picture of the rich life of Belgium's number one sportsman and his close relationship with the many supporters.
Stefaan Van Laere*

In de loop der jaren ontmoette Gino Eddy Merckx talloze keren en bouwde hij een unieke verzameling uit. Zelf maakte ik als generatiegenoot van Gino een gelijkaardig verhaal mee. Ik herinner me nog als de dag van gisteren hoe mijn nonkel Maurice zaliger, die wist dat ik een onvoorwaardelijke fan van Merckx was, toen ik 10 jaar oud was plotseling een pakje op tafel gooide. Uit het bruine inpakpapier kwam een gele trui in mijn maat tevoorschijn met daarop het hoofd van Eddy Merckx. Huilend omhelsde ik dankbaar mijn nonkel. Ik heb het truitje gedragen tot het helemaal versleten was. De collectie die Gino doorheen de jaren heen heeft bijeengespaard mag zonder meer indrukwekkend genoemd worden. Hij kiest ervoor om die privé te houden en geeft de vele fans met dit boek een zicht op zijn unieke verzameling. Ook wist hij door de jaren heen tal van anekdotes te verzamelen die een nog ongekend beeld schetsen van het rijke leven van België's sportman nummer één en zijn nauwe relatie met de vele supporters.

Stefaan Van Laere

Au fil des ans, Gino a rencontré Eddy Merckx à de nombreuses reprises et a constitué une collection unique. En tant que contemporain de Gino, j'ai moi-même vécu une histoire similaire. Je me souviens encore comme hier comment mon oncle Maurice, qui savait que j'étais un fan inconditionnel de Merckx, a soudainement jeté un paquet sur la table. Du papier d'emballage brun a émergé un maillot jaune à ma taille avec la tête d'Eddy Merckx dessus. En pleurant, j'ai embrassé mon oncle avec gratitude. J'ai porté le maillot jusqu'à ce qu'il soit complètement usé. La collection de Gino peut certainement être qualifiée d'impressionnante. Il choisit de le garder privé et donne aux nombreux fans un aperçu de sa collection unique avec ce livre. Au fil des années, il a également réussi à recueillir de nombreuses anecdotes qui brossent un tableau sans précédent de la vie riche du sportif numéro un belge et de sa relation étroite avec les nombreux supporters.

Stefaan Van Laere

**EN TOCH
WON
HIJ ALLES**
Eddy Merckx
voor de derde
maal in het geel

Tijdens de loopbaan van Eddy waren in de jaren 1970 de iconische bruine truien van Molteni enorm populair. In de etalage van een fietsenwinkel in Tielt lag een Moltenikindertruitje, en daar was ik zot van. Ik wilde dit prachtige truitje absoluut hebben, maar de zaakvoerder van de fietsenwinkel wou het niet verkopen. Hij gebruikte het om klanten naar zijn zaak te lokken, en dat werkte want het truitje zorgde voor heel wat nieuwsgierigen. Ik bleef maar aandringen, en ook mijn moeder Clara had al verschillende keren gesmeekt om het aan ons te verkopen. Ik droomde 's nachts van het truitje en werd er wakker van, het was intussen een ware obsessie geworden. Ook mijn moeder leed eronder in het besef dat ik niet gelukkig

was. Maar wat kon ze doen? Ze bleef niet bij de pakken zitten. Haar vader was goed bevriend met de man van de fietsenwinkel. Ze vroeg hem een goed woordje voor haar te doen met de melding dat ze eventueel zelfs erg veel voor het trui wilde betalen. Maar ik was niet de enige kandidaat. Het leek erop dat het een spel van bod en tegenbod zou worden.

Mijn grootvader deed allerlei karweitjes in de fietsenwinkel, en dat heeft uiteindelijk de doorslag gegeven. Na lang aandringen plooide de zaakvoerder en kreeg ik het truitje. En maakte van mij het gelukkigste jongetje van de wereld. Het mooie van het verhaal is dat we het truitje zelfs gratis hebben gekregen, en dat vond ik nog altijd ongelooflijk sympathiek van de zaakvoerder.

During Eddy's career, Molteni's iconic brown jerseys were hugely popular in the 1970s. There was a Molteni children's jersey in the window of a bicycle shop in Tielt, and I was crazy about it. I absolutely wanted this beautiful jersey, but the manager of the bike shop wouldn't sell it. He used it to attract customers to his business, and it worked, because the jersey got a lot of attention. I kept insisting, and my mother Clara had also begged several times to sell it to us. I dreamed of the jersey at night and it woke me up, it had meanwhile become a real obsession. My mother also suffered from it, realizing that I was not happy. But what could she do? She didn't give up. Her father was a good friend of the man from the bicycle shop. She asked him to put in a good word for her, stating that she might even be willing to pay a lot for the sweater. But I was not the only candidate. It looked like it was going to be a game of bid and counter. My grandfather did all kinds of chores in the bike shop, and that ultimately made the difference. After much insistence, the manager pleaded and I got the jersey. And made me the happiest boy in the world. The great thing about the story is that we even got the jersey for free, and I still thought that was incredibly sympathetic from the manager.

Au cours de la carrière d'Eddy, les maillots marrons emblématiques de Molteni étaient extrêmement populaires dans les années 1970. Il y avait un maillot de Molteni pour enfants dans la vitrine d'un magasin de vélos à Tiel, et j'en étais fou. Je voulais absolument ce beau maillot, mais le gérant du magasin de vélo ne voulait pas le vendre. Il s'en servait pour attirer des clients dans son commerce, et ça marchait, car le maillot attirait beaucoup de curiosité. J'insistais et ma mère Clara avait également plusieurs fois supplié de le vendre. Je rêvais du maillot la nuit et ça m'a réveillé, c'était entre temps devenu une véritable obsession. Ma mère en a également souffert, réalisant que je n'étais pas heureux. Mais que pourrait-elle faire? Elle n'a pas abandonné. Son père était de bons amis avec l'homme du magasin de bicyclettes. Elle lui a demandé de dire un bon mot pour elle, déclarant qu'elle pourrait même être prête à payer cher pour le maillot. Mais je n'étais pas le seul candidat. Il semblait que ça allait être un jeu d'enchères et de surenchères. Mon grand-père faisait toutes sortes de corvées dans le magasin de vélos, et cela a finalement fait la différence. Après beaucoup d'insistance, le gérant a plissé et j'ai récupéré le maillot. Et a fait de moi le garçon le plus heureux du monde. La grande chose à propos de l'histoire est que nous avons même eu le maillot gratuitement, et je pensais toujours que c'était incroyablement sympathique de la part du manager.

Wat dit truitje nog mooier maakt is een gebeurtenis vele jaren later. Bij een van mijn bezoeken bij Eddy Merckx na zijn carrière in zijn fietsenfabriek in Meise had ik de trui mee in een plastieken zak. Ik mocht mee met Eddy naar zijn bureau en haalde daar het kleine Molteni-truitje tevoorschijn. Ik zal nooit vergeten hoe hij toen grote ogen trok.

‘Waar heb je dit truitje vandaan???’ Ik vertelde hem hoe ik dit truitje met de nodige moeite in mijn bezit had gekregen.

‘Dan heb je veel geluk gehad! Er zijn niet veel van deze truitjes gemaakt.’ Dat klopt, want hoe goed ik ook gezocht heb, ik heb er tot nu toe geen enkele meer gezien.

Het truitje kreeg voor mij nog meer waarde toen Eddy het bereidwillig signeerde. Hij schreef erbij ‘voor Gino’. Voor mij een groot moment, en ik zal nooit vergeten dat die me in zijn bureau ontving en zijn handtekening op het door mij zo geliefde truitje zette.

What makes this jersey even more beautiful is an event many years later. On one of my visits to Eddy Merckx after his career in his bicycle factory in Meise, I had the jersey with me in a plastic bag. I was allowed to go with Eddy to his desk and took out the little Molteni sweater. I will never forget how he got big eyes then.

‘Where did you get this jersey from???’ I told him how I had managed to get this jersey into my possession with the necessary effort.

‘Then you were very lucky! Not many of these jerseys were made.’ That’s right, because no matter how hard I searched, I haven’t seen any so far.

The jersey became even more valuable to me when Eddy willingly signed it. He wrote ‘for Gino’. A big moment for me, and I will never forget that he received me in his office and put his signature on the jersey I loved so much.

Ce qui rend ce maillot encore plus beau, c’est un événement plusieurs années plus tard. Lors d’une de mes visites chez Eddy Merckx après sa carrière dans son usine de vélos à Meise, j’avais le maillot avec moi dans un sac en plastique. J’ai été autorisé à aller avec Eddy à son bureau et j’ai sorti le petit maillot de Molteni. Je n’oublierai jamais comment il a eu de grands yeux à l’époque.

‘D’où as-tu trouvé ce maillot???’ Je lui racontai comment j’avais réussi à mettre ce maillot en ma possession avec l’effort nécessaire.

‘Alors tu as eu beaucoup de chance! Peu de ces maillots ont été fabriqués.’

C’est vrai, parce que j’ai beau chercher, je n’en ai pas vu jusqu’à présent.

Le maillot est devenu encore plus précieux pour moi quand Eddy l’a volontairement signé. Il a écrit ‘pour Gino’. Un grand moment pour moi, et je n’oublierai jamais qu’il m’a reçu dans son bureau et a apposé sa signature sur le maillot que j’aimais tant.

*Ik als boreling met moeder Clara en mijn grootmoeder.
Onderaan: mijn ouders.*

*Me as a newborn with mother Clara and my grandmother. Below: my
parents.*

*Moi en tant que nouveau-né avec maman Clara et ma
grand-mère. Ci-dessous: mes parents.*

Samen met mijn eerste Panini-stickers zou het truitje de aanzet geven tot mijn verzamelwoede voor alles wat te maken heeft met de fenomenale carrière van Eddy Merckx. Die drang werd almaar groter, want ik wilde absoluut zoveel mogelijk van wat het grootste wonder op een fiets heeft verwezenlijkt bij elkaar krijgen.

Het werd een tweede natuur om de vele wielerbeurzen af te

gaan op zoek naar spullen van Eddy Merckx. Op deze beurzen zijn echter nauwelijks of geen originele truien van Eddy Merckx te vinden. Deze zijn doorgaans in het bezit van de 'die hard' fans van Eddy Merckx, en dat zijn er intussen heel wat. Deze verzamelaars zijn maar zelden, en dan doorgaans tegen exuberante prijzen, bereid er afstand van te doen.

Avec mes premiers autocollants Panini, le maillot allait déclencher mon engouement pour tout ce qui concernait la carrière phénoménale d'Eddy Merckx. Cette envie n'a cessé de grandir, car je voulais absolument rassembler le plus possible ce que le plus grand miracle a accompli sur un vélo. C'est devenu une seconde nature de parcourir les nombreux foires du cyclisme à la recherche de trucs Eddy Merckx. Cependant, il n'y a pratiquement plus ou presque pas de maillots originaux d'Eddy Merckx à trouver. Ceux-ci appartiennent généralement aux fans 'inconditionnels' d'Eddy Merckx, et il y en a maintenant un certain nombre. Ces collectionneurs sont rarement, et généralement à des prix exubérants, prêts à s'en séparer.

Together with my first Panini stickers, the jersey would spark my collecting craze for anything related to Eddy Merckx's phenomenal career. That urge kept growing, because I absolutely wanted to get together as much as possible of what the greatest cyclist has accomplished on a bike.

It became second nature to go through the many cycling fairs in search of Eddy Merckx stuff. However, hardly any or no original Eddy Merckx jerseys can be found at these fairs. These are usually owned by the 'die hard' fans of Eddy Merckx, and there are now quite a few. These collectors are seldom, and usually at exuberant prices, willing to part with them.

In 1972 was ik samen met mijn ouders aanwezig op een kermiskoers in de gietende regen. Ik kreeg er het originele Molteni-petje dat Eddy Merckx tijdens deze wedstrijd droeg. Dit petje staat in het prestigieuze

In 1972 j'étais présent avec mes parents à une course cycliste sous une pluie battante. J'ai récupéré la casquette Molteni originale qu'Eddy Merckx portait pendant ce match. Cette casquette est présentée dans le prestigieux livre Merckxissimo de Karl Vannieuwkerke et Jan Maes, que le grand photographe Stephan Vanfleteren, devenu un ami personnel, est venu photographier chez moi.

In 1972 I attended a race with my parents in the pouring rain. I got the original Molteni cap that Eddy Merckx wore during this match. This cap is featured in the prestigious book Merckxissimo by Karl Vannieuwkerke and Jan Maes, which top photographer Stephan Vanfleteren, now a personal friend, came to photograph at my home.

Toen Stephan Vanfleteren bij mij thuis foto's kwam nemen voor het boek 'Merckxissimo' stelde ik hem de vraag waarom Eddy op de cover van dit boek een Moltenitruï zonder de regenboogbandjes aan de kraag droeg. Ik kreeg van Stephan

When Stephan Vanfleteren came to my house to take pictures for the book 'Merckxissimo', I asked him why Eddy wore a Molteni jersey without the rainbow bands on the collar on the cover of this book. I received the answer from Stephan that Eddy had to ask for a jersey himself because he no longer owns one. I was perplexed. How is it possible that Eddy himself no longer has a Molteni jersey? He probably gave away too many.

boek 'Merckxissimo' van Karl Vannieuwkerke en Jan Maes dat topfotograaf Stephan Vanfleteren, intussen een persoonlijke vriend, bij mij thuis is komen fotograferen.

als antwoord dat Eddy zelf een trui moest in bruikleen vragen omdat hij er geen meer in zijn bezit heeft. Ik stond perplex. Hoe is het mogelijk dat Eddy zelf geen Moltenitruïen meer heeft? Waarschijnlijk heeft hij er te veel weggeschonken.

Lorsque Stephan Vanfleteren est venu chez moi pour prendre des photos pour le livre 'Merckxissimo', je lui ai demandé pourquoi Eddy portait un maillot de Molteni sans les bandes arc-en-ciel au col sur la couverture de ce livre. J'ai reçu la réponse de Stephan qu'Eddy a dû demander lui-même un maillot car il n'en possède plus. J'étais perplexe. Comment est-il possible qu'Eddy lui-même n'ait plus de maillots de Molteni? Il en a probablement donné trop.

Stephan Vanfleteren.

EDDY N

Eigen onscherpe foto's op de Koppenberg (Ronde van Vlaanderen 1976).

My own blurry photos on the Koppenberg (Tour of Flanders 1976).

Mes hotos floues sur le Koppenberg (Ronde van Vlaanderen 1976).